

PALAVRA POLİTİKALARININ PATİNAJA BAŞLAMASI

□□□□□□□□

Doğu Akdeniz’de sismik araştırmalar yapan Oruç Reis Gemisi, NATO nezdinde başlayan müzakereler çerçevesinde Antalya Limanı’na geri çağırılmıştı. Bir aydır, bölgede araştırmalarını sürdüren Oruç Reis Gemimizin, aniden kablolarını toplayarak geri dönmüş olması kafaları karıştırmıştı. Çünkü en azından Eylül 2020 sonuna kadar Doğu Akdeniz’deki arama tarama çalışmalarını sürdüreceği kararlaştırılmıştı. Erdoğan iktidarının bu ani tavrı;

“Bölgesel

sorunların barışçıl çözümü kapsamında atılmış bir adım”

olarak izaha çalışması bizce tutarsız bir yaklaşımdı ve açıkça bir geri adım atılmıştı. Daha önce Erdoğan’ın, tamamen iç politikaya yönelik kurusıkı balonları da artık patlamaya başlamıştı. Ve bu kafalarla Milli çıkarlarımız korunamazdı!.. Yunan Cumhurbaşkanı’nın tam da böyle bir sırada ve Türkiye’ye meydan okurcasına, hem de askersiz ve silahsız olması gereken Meis Adası’na, üstelik askeri bir helikopterle çıkarma yapıp asker selamlamasının... Ve Oruç Reis Gemimizin görev sahasından alınıp Antalya Limanı’na çekilmiş olmasının hâlâ

taviz

değil de

taktik

gibi sunulmaya çalışılması, Milletin aklını ve irfanını hafife almaktır, alay konusu yapmaktır.

10 Eylül 2020 tarihinde NATO Karargâhındaki Türkiye ile Yunanistan heyetleri arasındaki teknik görüşmede, “Askeri unsurlar arasındaki muhtemel çatışmaların engellenmesine yönelik tedbirlerin ele alındığı”

bir toplantı yapılmıştı. Yunanistan’ın

AB, ABD, İsrail ve NATO’ya güvenerek şımarık tavırlarını giderek arttırdığı ortaya çıkmıştı. AB’nin görevi ve yetkisi dışındaki bir tavırla Akdeniz’de Yunanistan’ın tarafını tutmasına ve Türkiye’ye yönelik tehditvari yaptırım çıkışmalarına rağmen, Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu’nun hâlâ

“Bi

z diyalogdan yanayız...”

türü gevşek ağızlı yaklaşımı Yunan tarafının cesaretini arttırmaktaydı.

Böylece Türkiye, Akdeniz ve Ege'deki bütün haklarından mahrum bırakılmaya ve sadece kıyı boylarına hapsolunmaya çalışılmaktaydı. Bu olayda Yunanistan sadece bir figürandır; arkasında bütün Avrupa, Amerika, İsrail, hatta Rusya bulunmaktaydı. Lozan Anlaşması sırasında Yunanistan'a bırakılan 12 Ada'nın *"Kıta sahanlığı ve Münhasır Ekonomik Bölge"* kavramları henüz gündeme taşınmamıştı. Üstelik Yunanistan'ın, Lozan'a aykırı olarak bu adaları silahlandırmış olması, Türkiye'nin caydırıcı ve inandırıcı bir diplomasi atağı başlatıp Yunanistan'ı uyarması için tam bir fırsat iken, maalesef Erdoğan iktidarı nedense böyle bir adım atmamıştır. Oysa bu haklı girişimin arkasından; kıyılarımıza bir taş atımı mesafesindeki bu adalara, *milli savunmamıza tehdit oluşturduğu gerekçesiyle fiili müdahale hakkı bile doğmuş olacaktı.* Ama bu diplomatik uyarı yapılmadan kalkışılacak bir müdahale, bizi haksız konuma taşıyacaktı.

Maalesef İnönü Hükümetleri döneminde Türkiye, Kıbrıs'a ve Ege Adaları'na tamamen ilgisiz kalmış, hatta gündeme bile hiç taşımamıştır. Dönemin CHP'li Dışişleri Bakanı Necmettin Sadak: *"Bizim Kıbrıs diye bir meselemiz yoktur. Ada İngiltere'nin malıdır!"* demekten sakınmamıştır.

Ardından Adnan Menderes'in Dışişleri Bakanı Fuat Köprülü bile: *"Kıbrıs'ı ve Ege Adaları'nı gündeme taşıyıp, Yunanistan'la ve arkasındaki Avrupa ve Amerika'yla aramızı bozmayalım!"* deyip çıkmıştır. Ancak iktidarının son yıllarında Adnan Menderes:

1- Kıbrıs'ı ya hepten İngiltere'ye bırakalım,

2- Ya Adadaki Türklere ve Rumlara Self Determinasyon (halkların kendi yönetimlerini kurması) hakkı tanıyalım.

3- "Ama asla Yunanistan'a bırakmayalım!" görüşünü savunmaya başlamıştır. Bu nedenle 1959 Londra müzakerelerine katılan dönemin Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu, Kıbrıs'ta Yunanistan ve İngiltere'yle birlikte Türkiye'nin de garantörlüğünü sağlayan anlaşmayı imzalaması, bizim için tarihi ve talihli bir kazanımdır. Bu sonuca ulaşmamızda, İsrail'in ve

ABD'deki Yahudi Lobilerinin; “Kıbrıs'ın tek başına Yunanistan'a bırakılmasındansa, Türkiye'nin de garantörlük hakkı bulunmasına sıcak bakmalarının etkili olduğu konuşulmaktadır. Zira Haçlı-Hristiyan dünyasının Yahudilere yönelik derin kin ve düşmanlıklarına karşı, Müslüman Türklerin müsamahası hesaba katılmıştır!.. Çünkü İsrail, Kıbrıs'ı hep güvenlik kapısı ve sigortası saydığından, kendi kontrolünde olmasına çalışmıştır...”

Türkiye'nin Akdeniz ve Ege sorunlarıyla uğraştırılması, Kuzey Suriye'deki PYD Kürdistanı oluşturulması tezgâhını unutturma operasyonları mıydı?

Doğu Akdeniz, Ege, Adalar, Suriye ve Libya konularındaki sıkıntılarımızın temelinde, İsrail'in Siyonist hedefleri ve Büyük Ortadoğu Projesi yatmaktadır. Aslında Yunanistan'ı da bize karşı kışkırtan yine İsrail ve Yahudi Lobileri olmaktadır.

Libya'nın 100 milyarlarca dolarlık petrol ve doğalgaz rezervlerinin, Siyonist şirketler eliyle Avrupa'ya taşınması, yani bu Müslüman ve kardeş ülkenin yağmalanması için, uyduruk bahanelerle başlatılan ve Libya'nın yıkılmasına ve talanına yol açan Haçlı-NATO saldırılarına Erdoğan iktidarının da katkı sunması, asla silinmeyecek bir yüz karasıdır. Şimdi Libya ile girişilen ortak anlaşmalar elbette gerekli ise de, bu acı gerçek asla unutulmayacaktır.

Şu anda ABD'nin, Suriye'nin kuzeyinde kurduğu ve ileride Kuzey Irak (Barzani) yönetimini de içine alacak şekilde oluşturduğu defacto (oldubitti) durumunu dikkatlerden kaçırmak ve Türkiye'yi başka sorunlarla uğraştırmak için de Yunanistan'ın kışkırtıldığı hesaba katılmalıdır. Bu nedenle Türkiye'nin, şimdilik en azından, Rahmetli Erbakan Hocamızın ısrarla vurguladığı gibi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni dost ülkelerin de bağımsız bir devlet olarak tanımaları için derhal çağrı yapması lazımdır. Ama Erdoğan iktidarı böyle bir şeye asla yanaşmayacaktır.

Bir TV programına katılan Prof. Hüseyin Bağcı'ya; “Sizce Türkiye KKTC'nin bağımsızlığının tanınması yönünde çağrı yapmalı mıdır?” sorusuna;

“Ben şu ortamda bu konudaki kanaatimi açıklayamam!”

anlamındaki yanıtı, böylesine pısrık ve beyni kiralık fikir adamlarının danışmanlık yaptığı bir iktidarın, Türkiye'nin sorunlarını çözemeyeceği kanaatimizi haklı çıkarmıştı. Hani, Mustafa Kemal'in:

**“Cumhuriyet; fikri hür, vicdanı hür nesillere muhtaçtır!..”
temenni ve talimatı nerede kalmıştı?**

YPG-PKK'ya Resmîyet Çabası!

Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Mesut Hakkı Caşın, ABD merkezli Delta Crescent Energy LLC adlı şirketin, Suriye'nin kuzeydoğusunda petrol çıkarmak, işleyip hazırlamak ve ticaretini yapmak üzere, YPG/PKK terör örgütü güdümündeki SDG ile yaptığı anlaşmanın uluslararası hukuka aykırı olduğunu vurgulamıştı.

Caşın, AA muhabirine yaptığı açıklamada, bu girişimin, uluslararası alanda YPG/PKK'yı Suriye özerk yönetimi olarak hukuken tanımanın ve bölgede federal bir yapı inşa etmenin ilk adımı olduğunu hatırlatmıştı. Bu anlaşmayla, Ağustos 2020 sonunda Cenevre'de yapılması planlanan Suriye Anayasa Komitesinin 3. tur görüşmelerinde YPG'nin legal temsilci olarak masaya oturtulmasının da hedeflendiğine işaret eden Caşın, "Ayrıca Mesut Barzani'ye yakın Suriye Kürt Ulusal Konseyi ile YPG/PKK'nın entegrasyonunu sağlamayı hedefleyen bu anlaşma, tarihin en önemli meydan okumalarından biridir."

yorumunu yapmıştı. Hiçbir hukuki temeli olmayan bu anlaşmanın Birleşmiş Milletler (BM) ve NATO tarafından da kabul edilmemesi gerekirken, Erdoğan iktidarının gevşek tepkisi dikkatlerden kaçmamıştı.

"Bu hukuksuz anlaşmayla PKK'ya yıllık 7 milyar dolar para aktarılacaktı!"

Söz konusu anlaşmayla ABD'nin bölgede üretilen petrolü mevcut durumda iki farklı rota üzerinden uluslararası piyasaya sevk edebileceği konuşulmaktaydı. Bu kapsamda bölgede üretilen petrolün ilk güzergâhı olan Kerkük-Yumurtalık Petrol Boru Hattı da devre dışı kalacaktı. İkinci sevkiyat rotası ise Ürdün üzerinden İsrail'in Hayfa Limanı olacaktı, böylece ABD-İsrail ittifakı terör örgütü YPG/PKK aracılığıyla bölgede hâkimiyetini artıracaktı. Plana göre günlük üretimin önce 60 bin varile, sonra kademeli olarak 380 bin varile çıkarılması amaçlanmıştı. Üretimin 60 bin varile çıkması halinde petrolün bugünkü piyasa değerinden günlük 3 milyon dolar, 380 bine çıktığı takdirde günlük 19 milyon dolar PKK'ya para aktarılacaktı. Bu da yıllık 7 milyar doları bulmaktaydı.

Rusya da, Esed rejimiyle birlikte PYD-PKK ile petrol ticareti yapmaktaydı!

Türkiye Enerji Stratejileri ve Politikaları Araştırma Merkezi (TESPAM) Başkanı Oğuzhan Akyener de Suriye'de PKK/PYD kontrolündeki alanda yer alan petrol üretim sahalarının bir bölümünün halen Esed yönetimine bağlı Syrian Petroleum Company (SPC) tarafından işletildiğini ve petrolün kara yoluyla mobil rafinerilerde işlendiğini yazmıştı. Bölgedeki petrolün bir bölümünün de Rusya kontrolündeki Soyuz Neft isimli kamu özerk petrol şirketinin operatörlüğünde üretilerek Irak Kürt Bölgesel Yönetimi (IKBY) üzerinden yasallaştırılarak satıldığına dikkati çeken Akyener, Türkiye sınırına yakın olan ve Haseke vilayetinde kalan sahaların büyük çoğunluğunun bir şekilde Rusya'nın kontrolünde olduğunu anlatmıştı. Akyener, Suriye'de Deyrizor civarında kalan PKK/PYD kontrolündeki sahaların ise neredeyse tamamının ABD menşeli şirketler tarafından işletildiğini dile getirerek, *"Buradaki petrol IKBY ile merkezi yönetim üzerinden yasallaştırılarak satılıyor. Her durumda PKK/PYD bu sahaların üretiminden gelir elde etmekte ve menfaat sağlamakta. Hatta öyle ki bu kapsamda Esed rejimiyle bile ticaretleri olmaktadır."* diyerek, Suriye'nin kuzeydoğusunda petrol üretimi yapacağı ifade edilen Delta Crescent Energy LLC adlı ABD'li şirketin zaten halihazırda bölgede günlük 40 bin varil civarında üretim ve satış gerçekleştirdiğinin bilindiği vurgulanmıştı.

"Bölgede bir terör devletini finanse edecek miktarda petrol vardı!"

Bu bölgede bir terör devletini finanse edecek miktarda petrol kaynağının mevcut olduğu konuşulmaktaydı. Bu kapsamda Rusya ve ABD menşeli şirketlerin bölgede terör örgütleriyle yürüteceği petrol ticareti uluslararası hukuka da aykırıydı. Bu durum bölgenin daha da istikrarsızlaşması anlamını taşımaktaydı. Türkiye; bölgeye geniş çaplı yatırımlar yapılarak, terörist yapının daha da güçlendirilmesine asla göz yummamalıydı. İlgili üretimler PKK/PYD resmi bir statü kazanana kadar yasallaştırılarak farklı yollarla uluslararası sisteme sokulmaya çalışıldığı halde, Erdoğan'ın hâlâ ABD ve Rusya'yı dost sayması kafa karıştırıcıydı.

Erdoğan'ın palavra politikaları patinaj yapmaya başlamıştı!

Zeytin Dalı Harekâtı devam ederken, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın, *"Bölgemiz üzerinde farklı emelleri olan güçlerin, derenin taşıyla derenin kuşunu vurma oyununu bir kez daha bozmuş olduk."*

sözleri havada kalmıştı. O sırada, Batı medyasında, *"Türkiye, Kürtleri vuruyor"*

diye yaygara koparılmaktaydı. Oysa Türkiye, PKK ve PYD gibi terör örgütleriyle

uğraşmaktaydı. IŞİD patenti altında, dünyanın dört bir tarafından terör eğitimi görmüş insanları bölgeye getirirler de asıl olarak, bölgenin insanlarını birbirine karşı kullanan da Amerika ve Avrupa'ydı. Taktik her zaman aynıydı

. Muhalif bir gücü, iktidar vaadiyle destekle, silahlandır, güçleri yetmezse takviye et ve Müslümanı Müslümana kırdır!

ABD, İngiltere ve Fransa, 20'nci yüzyıl boyunca

Orta Doğu'da derenin taşı ile derenin kuşunu vurmaktaydı

. 21'inci yüzyılda da bu oyuna devam ediyorlardı. ABD, bu taktiği sistematize ederek, *"İslam içi çatışma stratejisi"*

diye adlandırmıştı. Maalesef Erdoğan da bir ara bu projelerin eş başkanlığını üstlenmiş durumdaydı, Arap Baharı İstanbul'da ayarlanmış, Suriyeli muhaliflere,

"lojistik destek"

ve askeri eğitim sağlanmış, böylece derenin kuşunu bizimle vurmaya başlamışlardı ve bütün bunlar Büyük İsrail hatırına yapılmaktaydı ve arkasında Yahudi Lobileri vardı.

Ey Eski BOP, Yeni TOP Başkanlarıyla Nereye Varılacaktı?

"Alec İstasyonu..." CIA Terörle Mücadele Merkezi'nde Usame bin Ladin'i takip biriminin adıydı. Michael F. Scheuer (d. 1952), 2001- 2004 arası Alec İstasyonu'nun başındaydı. Ne zaman ki; 2004 yılında ABD'nin İsrail'le yakın ittifakını eleştirmeye başladı, 22 yıllık CIA görevinden istifa etmek zorunda bırakıldı! ABD'nin İsrail'e yönelik dış politikası hakkındaki eleştirilerine devam edince bu kez 2009 yılında "Global Terörizm Analisti" olarak görev yaptığı Jamestown Vakfı'ndan da kovulacaktı.

Bunun gibi; CIA ajanı Scheuer de; "İslam terörizmi" tanımı yerine "İslamcı isyan" denilmesini savunarak:

sadece bağımsızlık için değil, kurumsallaşmış barbarlığa karşı mücadele ediyorlar; yani bize karşı"

bozacaktı! CIA çalışanları için El Kaide hakkındaki bilgileri topladığı "Through Our Enemies' Eyes" (Düşmanlarımızın Gözüyle) el kitabını geliştirip çıkarmıştı. Usame bin Ladin, 2007'de piyasaya sürülen video kasetinde, "Neler olup bittiğini anlamak istiyorsanız; ve bize karşı savaşı kaybetmenizden nedenlerinden bazılarını öğrenmek istiyorsanız, o zaman Scheuer'i okuyun" dediği kitap, "Imperial Hubris" (İmparatorluk Kılıcı) idi. Dilimize "Kudret Körlüğü" olarak çevrilen kitabında Scheuer bizi/ülkemizi yakından ilgilendiren tespitlerde bulunmuşlardı.

-ABD, PKK'ya silah yardımı yapsa da, petrol anlaşması yapsa da, arkasında Yahudi Lobileri vardır!

-İŞİD mi dersiniz, FETÖ mü dersiniz; İsrail'in parmağı aranmalıdır!

-Mısır, Libya'ya çıkartma yapacakmış mı deniliyor, CIA'nın planları soruşturulmalıdır.

Çünkü; ABD'nin tek amacı, bölgede iç savaşlar çıkartmaktır. Batılı güçler ve Amerika; Suriye, Irak ve Afganistan gibi bölgelere asker göndermek istemiyor. Amaç, bu bölgelerde iç savaş çıkartmak. Şu an en büyük umutları; Sünnilerin ve Şiiilerin kanları kuruyana kadar birbirleriyle savaşmalarını sağlamaktır. İşte Yemen bunun en acı ve açık kanıtıdır!

“Yunanistan, Ege kıta sahanlığı, Doğu Akdeniz üzerinden Türkiye'yi sıkıştırıyor. Mısır silahı kullanılarak Libya üzerinden Türkiye'ye ‘sopa’ gösteriliyor. ABD, Kuzey Suriye'de PKK'ya devlet kurduruyor. İdlib kaynıyor. S-400'ler ve F-35'ler veya Halkbank davası başımızı ağrıttıyor. Ermeniler, Azerbaycan'ı sıkıştırıyor. Suudi Arabistan Türk düşmanı herkesle ittifak kuruyor; tek destekçimiz Katar'ı boğmak istiyor. AB kibirli tavrını sürdürüyor; COV 19 silahıyla Türkiye'yi ‘lanetli ülke’ ilan ediyor; turist gelmesini engelliyor.” diyen S. Yalçın doğru tespitler yapıyor, ama tedaviyi yanlış yerlerde arıyordu. Öyle ise artık uyanmamız ve Erbakan projelerine sahip çıkmamız gerekiyordu!

Rusya'nın Tavrı ve Tarafı!

Bu arada Rusya; bir yandan: ***“Yunanistan geleneksel ortağımız”*** derken, aynı Rusya'nın bir yandan da;

“Akdeniz için arabuluculuğa hazırız”

haberleri çıkmaktaydı. Türkiye ile Yunanistan arasında ipler bu kadar gerilmiş iken Yunanistan'ı geleneksel ortak olarak değerlendiren Rusya'nın; Türkiye ile Yunanistan arasında arabuluculuğa soyunması inandırıcılıktan uzaktı. Özellikle de Doğu Akdeniz'de gerginlik artarak sürerken Fransa'nın Avrupa Birliği'nin ay sonu düzenlenecek zirvesinin en önemli maddesinin, Türkiye'ye karşı yaptırımlar uygulanacağını ileri sürmesi ile aynı anlarda Rusya Dışişleri Bakanlığı'nın ise ilk resmi ilişkilerin kurulmasının yıldönümünde Yunanistan'ı, Avrupa'daki geleneksel ortağı olarak nitelendirmesi anlamlıydı.

Kısacası, Türkiye söz konusu olunca birdenbire Rusya ve Fransa Yunanistan ile karşılıklı muhabbet şarkıları söylemeye başlamışlardı.

Rusya ile son yıllarda geliştirilen ilişkiler, hatta bu işin S-400 alımına kadar götürülmesi;

Suriye’de ortaklaşa devriyeye çıkılmasına rağmen durup dururken Türkiye’ye karşı Yunanistan’ın geleneksel ortak ilan edilmesi her halde laf olsun diye söylenmiş bir söz sayılamazdı.

Böyle olunca bu sözlerin arkasındaki niyeti araştırmak ve doğru teşhis koymak gerekir. Özellikle de Türkiye, Suriye’deki terör örgütlerine karşı ne zaman bir askerî harekât başlatmış ve teröristleri perişan eder bir durum ortaya çıkmış ise ABD ile birlikte Rusya’nın da konuya el attığı, terörün kökünün kazınması konusunda Türkiye’ye engel çıkardığı asla unutulmamalıydı.

Sn. Erdoğan millete karşı: “AB bize karşı hiçbir zaman dürüst davranmadı. Ülkemize karşı teröristleri destekliyorlar. Yunanistan’dan FETÖ’sü giriyor, PKK’lısı giriyor. Almanya’da bunlara oturma veriyorlar. Bir diğer kısmı da bakıyorsunuz Fransa’ya gidiyor. Ve bunlar da buralarda ev sahipliği yapıyorlar. Dostluk bu mudur? Bunlarla baş başa oturduğumuzda inkâr ediyorlar. Bu ülkenin istiklali ve istikbali için gerektiğinde hayatını feda etmeyi göze alan millete saygı duymuyor, yanında yer almıyor. Türkiye’ye karşı sergilediği ikiyüzlü tavır, Avrupa Birliği’nin de sonu olmuştur. Artık dünyada kimse bu birliğe değerler ve ilkeler manzumesi olarak bakmıyor.”

dediği halde AB’nin her talimatına uymaktaydı. Aynı Erdoğan ABD ile ilgili de:

“Demokratik hukuk devleti yerine terör örgütleri ile hareket etmeyi tercih eden hastalıklı zihniyet, Amerikan siyasetini esir almıştır. Ülkemiz terör örgütlerinin saldırılarına uğradığında kafasını çeviren, darbeye maruz kaldığında heyecanla neticeyi bekleyen, darbeciler yenilince hepsine kucak açan zihniyet demokrasinin yüz karasıdır.” dediği halde hâlâ Trump’ın dostluğu ile hava atmaktaydı!?

Asıl Beka Sorunumuz Ege Adalarıydı!

Maalesef sonuna kadar haklı olduğu Doğu Akdeniz ve Kıbrıs meselesini savunamayan Erdoğan iktidarı, hiçbir milli sorununu savunamayacaktır. Bu talihsiz tavrıyla Silahlı Kuvvetlerimizin caydırıcılığını tartışmalı hale getirmek bu şartlarda yapılabilecek en büyük hatadır. Lozan’a aykırı olarak silahlandırılan bölgelerde ilk askeri faaliyetin tespit edilmesi ile birlikte çok kuvvetli tepkiler ortaya koymalıydık. Türkiye bu safhada süreli bir ültimat vermiş olsaydı, Yunanistan faaliyetini durdurmak zorunda kalacaktı. Sadece lafta kalan itirazlar ve temelsiz palavralar ne yazık ki günümüzde hiçbir prim yapmamaktadır. Doğu Akdeniz’deki deniz yetki alanları ile ilgili olarak, Türkiye’ye olması gerekenden 141 bin kilometrekare daha az bir deniz sahasını kabul ettirmeye çalışıyorlar. Bu açıkça bir haksızlık ve hırsızlıktır. Oysa rahmetli Erbakan’ın 1974 Kıbrıs Çıkarması sayesinde Doğu Akdeniz’de Türkiye’nin öyle kuvvetli argümanları var ki, Kıbrıs meselesini de dahil edersek, bölgedeki deniz yetki alanlarının ve Kıbrıs’taki haklarımızın belirlenmesinde bizim istemediğimiz hiçbir şey yapılamayacaktır. Eğer Doğu Akdeniz’de ve Kıbrıs’ta Türkiye’nin ulusal çıkarlarına aykırı bir durum gelişirse, bunun sorumlusu

ülkeyi yöneten iktidardır. Deniz yetki alanları çok önemli bir konu olmaktadır. Erdoğan iktidarının son NAVTEX olayı kötü planlanmış, bir o kadar da zamanlaması yanlış atılmış bir adımdır.

Türkiye Doğu Akdeniz’de durum üstünlüğünü ele geçirmişken, karşı taraf panik halinde iken, böyle bir devlet uygulaması bir taviz gibi algılanmıştır. Doğru politikalarla bu noktaya getirilmiş bir uluslararası meselede karşı tarafa koz aktarılmıştır. Cumhurbaşkanı Sözcüsü İbrahim Kalın, *“Cumhurbaşkanının Biz yapıcı olalım, bir müddet bekletip bakalım”* dediğini aktarmıştır.

Kalın’ın açıklamalarında

“Herkes kendi kıta sahanlığında çalışmalara devam etsin, tartışmalı bölgelerde de ortak çalışmalar yapilsın”

ifadesi bile yer almıştır. Bu tavır

“Acaba Mavi Vatan’dan vaz mı geçildi?”

tartışmasına bile yol açmıştır. Yunanistan’ın kalkıp da: Türkiye’nin burnunun dibindeki Meis Adası’na Yunanistan ana kıtasına tanınan hakların aynısını talep etmesi, iyi komşuluk, hakkaniyet ve adil kullanım prensiplerine tamamen aykırı olduğundan bu taleplere karşı elbette itiraz etmeye her zaman hakkımız vardır. Kıbrıs’ta Erdoğan’ın desteklediği Annan Planı bile Türkiye’yi baskılara maruz bırakmıştır.

Erdoğan’ın dış politikayı iç politika malzemesi yapması tam bir duyarsızlıktır. Bu yaşadığımız sıkıntıların en önemli nedenlerinden biri sayılır. İçeride işler iyi gitmediği zaman dışarıda bir şeyler yapıyor havası, toplumu avutup oyalamaktır. Evet, Meis Adası’na Yunanistan’ın ana karası ile aynı statüyü tanımak tartışma konusu bile yapılamayacaktır. Bu uluslararası hukukta ters taraftaki adalar olarak tanımlanan adalardan sayılır. Karasuları dışında kıta sahanlığı olamaz. Çünkü coğrafya bunu dikte ediyor. Meis’in egemenliği Yunanistan’a ait olabilir. Oysa coğrafi olarak baktığımızda Türkiye’nin kıta sahanlığı içerisinde kalmaktadır. Kıta sahanlığı coğrafyadan kaynaklanan doğal bir haktır. Ülkelerin kıta sahanlığını coğrafi durum belirlemiş durumdadır. Tartışılacak bir konu değildir. Ege’deki kıta sahanlığı sorunu Yunanistan’ın Türkiye’nin kıta sahanlığı içerisinde kalan adalarına, karasularından başka kıta sahanlığı hakkı talep etmesinden kaynaklanmaktadır. Meis de bu kapsamda sayılmalıdır.

Oysa biz Türkiye olarak, Lozan’a aykırı biçimde silahlandırılan bölgelerde ilk askeri faaliyetin tespit edilmesi ile birlikte çok kuvvetli tepki koymalıydık. Çünkü uluslararası bir anlaşmanın ihlali çok büyük sorumluluk kapsamındadır. Erdoğan İktidarı bu safhada süreli ültimat vermiş olsaydı Yunanistan’ın faaliyetlerini durdurması kaçınılmazdı. Sadece lafta kalan itirazlar, ne yazık ki günümüzde prim yapmamaktadır. Türkiye yıllarca, *“Doğu Akdeniz yarı kapalı bir deniz, gelin buradaki deniz yetki alanlarını Karadeniz’de olduğu gibi kıyıdaş tüm ülkelerin katılımıyla birlikte çözelim”* tezini savunmaktadır. Bunun karşılığında, özellikle Avrupa Birliği’ne girdikten sonra

GKRY ve Yunanistan ikilisi, tek taraflı adımlar atarak yaptıkları ikili anlaşmalarla konuyu bir oldubittiye getirerek, Türkiye'yi Antalya açıklarında küçük bir bölge ve karasularından ibaret bir münhasır ekonomik bölge içerisine hapsedmeye çalışmışlardır. Bu konuda Yunan tarafı Avrupa Birliği'nin kesin desteğini almış durumdadır. Hatta Doğu Akdeniz'deki deniz yetki alanları ile ilgili olarak, Yunan-Rum ikilisinin tezlerine uygun Sevilla Üniversitesi'nce hazırlanmış bir harita Avrupa Birliği'ne ait resmi bir internet sitesinde yayımlanmıştır. Türkiye'ye, olması gerekenden 141 bin kilometrekare daha az bir deniz sahası kabul ettirilmeye çalışılmaktadır. Erdoğan iktidarı ise kof palavralar dışında yeterli ve geçerli adımları hâlâ atmamaktadır.

Meis Adası Doğu Akdeniz'de, Antalya'nın Kaş ilçesinin 1.2 mil açığındadır ve Yunanistan'ın en doğusunda bulunan Rodos Adası'na uzaklığı ise 69 mil kadardır. Yüzölçümü 11.9 km², uzunluğu 9 km olan Meis Adası, Doğu Akdeniz'de Türkiye ve Yunanistan'ın birbiriyle çakışan münhasır ekonomik bölge iddialarına konu yapılmıştır. Yunanistan, neredeyse Türkiye ana karasına bitişik küçük Yunan adalarının; *ana karalarla aynı ölçüde deniz yetki alanı ürettiğini ve deniz yetki alanlarını bölen ortay hattının en doğudaki Yunan adalarıyla Türkiye ana karası arasında çekilmesi gerektiği* iddiasına kalkışmıştır. Türkiye ise ana karasına karşı bu adaların eşit ölçüde deniz yetki alanı üretmesinin hem uluslararası hukuka hem de hakkaniyet ilkesine aykırı olacağını savunmaktadır. Yunanistan'ın iddia ettiği deniz yetki alanına göre Meis Adası kendi alanının yaklaşık 4 bin katı deniz yetki alanı oluşturmaktadır. Böyle gerçektışı bir ihtimal, hem uluslararası hukuka hem de hakkaniyete aykırıdır. Bu noktada tahkim kararları da Türkiye'nin tezlerini haklı çıkarmaktadır.

Erdoğan'ın kuyruğuna yapıştığı Avrupa, Yunan'ın peşine takılmıştı!

Türkiye'nin Oruç Reis sismik araştırma gemisiyle çalışmalarına devam edeceğini duyurmasının ardından Yunanistan'ın, Avrupa Birliği'ni 'Türkiye'ye karşı' acil toplantıya çağırması üzerine AB Dış İlişkiler Konseyi 14 Ağustos 2020 Cuma günü olağanüstü toplanmıştı. Almanya, Fransa ve İtalya da Libya'ya silah ambargosunu delen firma ve kişilere karşı yaptırım için Avrupa Birliği düzeyinde girişim başlatmıştı.

Avrupa Birliği Dış İlişkiler Konseyi ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Josep Borrell, üye
ülkelerin Dışişleri Bakanlarının olağanüstü toplanacağını duyurmuşlardı. Borrell, toplanacak Dış İlişkiler Konseyi'nde Doğu Akdeniz, Belarus ve Lübnan'daki önemli görüşmelerin ele alınacağını, Dışişleri Bakanlarının video konferans yoluyla görüşme yapacağını açıklamıştı. Atina yönetimi AB Dış İlişkiler Konseyi'ni

“Türkiye’nin Doğu Akdeniz’deki faaliyetleri”

hakkında acil toplantıya çağırmıştı. Oruç Reis sismik araştırma gemisinin hidrokarbon arama çalışmalarına devam etmek üzere Kıbrıs açıklarına ulaşması ve çalışmaların 23 Ağustos’a kadar devam edeceğinin NAVTEX’le (Denizcilerin bilgilendirilip) duyurulmasının ardından Yunanistan Başbakanı Kiriakos Miçotakis telaşlanmıştı. Bu arada Almanya, Fransa ve İtalya, Libya’ya silah ambargosunu delen firma ve kişilere karşı yaptırım için Avrupa Birliği düzeyinde girişim başlatmıştı. Yaptırım uygulanacak şirketler arasında bir Türk firmasının da olduğu anlaşılmıştı. AB çevrelerinden elde edilen bilgilere göre listede Türkiye, Ürdün ve Kazakistan’dan üç firma ile Libya’dan iki isim yer almaktaydı. Listenin diğer AB üyesi ülkelere iletildiği ve yaz tatilinin ardından AB Bakanlar Konseyi’nin ilgili kurullarında görüşüleceği yaptırım kararının bunun ardından kesinleşeceği konuşulmaktaydı. Yaptırım uyarınca söz konusu firma ve kişilerin **AB’deki mal varlıklarının dondurulması, ayrıca Avrupalı firmaların bu firmalarla iş yapmasına engel olunması öngörülüyordu. Söz konusu adımda özellikle Fransa’nın etkili olduğu belirtiliyordu.**

Özetle; Erdoğan iktidarı, iç ve dış sorunlarımızın, Milli çıkarlarımıza dayalı, kalıcı ve akılcı çözümleri konusunda ciddi ve gerçekçi adımlar atmak yerine palavra politikalarıyla durumu kotarmaya çalışıyordu ve bu durum büyük bir tehlike oluşturmuyordu!..

Türkiye Doğu Akdeniz’de kendi ayağına kurşun mu sıkmişti?

E. Tuğgeneral Nejat Eşlen bu konuda önemli bir değerlendirme yapmıştı: NATO Genel Sekreterinin Doğu Akdeniz’de gerilimin azaltılması için müzakere çağrısı üzerine Dışişleri Bakanlığının yazılı açıklaması kafa karıştırıcıydı.

“NATO Genel Sekreteri Doğu Akdeniz’de yaşanan gerilimin azaltılması, deniz ve hava unsurları arasında istenmeyen kazaların önlenmesi için bir inisiyatif almıştır.”

ifadeleri nasıl okunmalıydı? NATO Genel Sekreteri neyi amaçlamıştı? Doğu Akdeniz’de gerilimi azaltmak ve kazaları önlemek için hangi tedbirlere başvurulacaktı?

Peki, Türkiye Doğu Akdeniz’de ne yapmaktaydı?

Oysa, Oruç Reis Gemisi ile Doğu Akdeniz’de hak iddia ettiği bölgelerde sismik araştırma yapmakta ve araştırma gemisini donanması ile tacizlere ve tecavüzlere karşı korumaktaydı. Hava destekli Türk donanmasının görevi, Doğu Akdeniz’de araştırma gemisine yapılacak taciz ve tecavüzleri caydırmak, Yunanistan’ın hak iddia ettiğimiz bölgelerde karşı girişimine engel

olmaktı. Türk donanması Doğu Akdeniz’de gerilimi, kazaları ve hatta çatışmayı göze alarak bu görevini sürdürme kararlılığında. Türk donanmasının caydırıcı görevinin karakteri buydu. Peki büyük bir koalisyonu arkasına almış olan Yunanistan, Doğu Akdeniz’de Türkiye’nin bu girişimini engelleme çabalarından vazgeçmeye hazır mıydı? Hayır... Zaten, Yunanistan araştırmaların durdurulmasını, Türk donanmasının çekilmesini müzakere masasına oturtmak için ön koşul olarak kullandığını defalarca tekrarlamıştı...

Şimdi Dışişleri Bakanlığının açıklamasının devamına bakalım: “Ülkemiz tarafından da desteklenen bu inisiyatif... İki ülke arasında askeri teknik nitelikteki görüşmelerin başlatılmasına matuftur.”

Bu açıklamanın anlamı şudur:

Türkiye, Doğu Akdeniz’de gerilimi azaltmak ve kazaları önlemek için elinden geleni yapmaya hazırdır!?

Kanımca, Dışişleri Bakanlığı’nın bu açıklaması, Türkiye’nin Doğu Akdeniz’de hak iddia ettiği bölgede, gerilimi azaltmak ve kazaları önlemek için hava destekli donanmasına yüklediği caydırma görevinden taviz verebileceği anlamını taşımaktadır.

Ve Türkiye, Dışişleri Bakanlığının bu açıklaması ile Doğu Akdeniz konusunda, kendi ayağına kurşunu sıkmıştır.

Doğu Akdeniz’de Türkiye hem etkin diplomasiyi, hem de askeri seçenekleri diri tutmalıydı!

Eski NATO Daimi Temsilcisi Büyükelçi, **“Doğu Akdeniz’de askeri caydırıcılığın işe yaramayacağını, asıl aracın diplomasi olması gerektiğini”**

ifade etme talihsizliğinde bulunmuşlardı. Bu Büyükelçi bugün yetkili olsa, Doğu Akdeniz’den caydırıcı güç rolünü oynayan donanmamızı hemen geri çekmemiz lazımdı... O sayın Büyükelçiye şu sorulmalıydı;

“Yıllarca diplomasiyi kullandınız, yıllarca Yunanistan ile müzakereler yaptınız da, Yunanistan’ın uluslararası antlaşmalara aykırı, gayrimeşru kazançlarından hangisini geri alabildiniz? Yunanistan’ın karasularını on iki mile çıkarmasını önleyen sizin kullandığınız diplomasi miydi; yoksa Milli Savunma Bakanlığımızın bu eylemi savaş nedeni sayan caydırıcı kararı ve Türk donanmasının güç gösterisi miydi?”

GKRY, Doğu Akdeniz’de, bazı ülkelerle münhasır ekonomik bölge antlaşmaları imzalarken, Türkiye bu konuda neden geç kaldı? Diplomasi neden öncelikli araç olarak etkin bir şekilde kullanılmadı ve Türkiye neden zamanında kendi ekonomik münhasır bölge antlaşmalarını yapmadı? O tarihlerde Genelkurmay Başkanlığı’nda çok etkin bir görevde bulunan bir arkadaşım bu konuyla ilgili:

“O tarihte

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Eylül 2020

Dışişleri Bakanlığı'na Doğu Akdeniz'de münhasır ekonomik bölgelerin ilanı için çok baskı yaptık, ama başarılı olamadık''

diye dert yanmıştı.

O zaman Dışişleri Bakanlığı'nda FETÖ'cüler var mıydı?

diye sorduğumda ise:

“Hem de çok”

diye yanıtlamıştı. Peki, o

FETÖ'cülerini Bakanlığa yerleştiren hangi iktidardı?